किमेतदिति सो ऽपि मूलादारभ्य सर्वं प्राग्वृत्तान्तं न्यवेदयत्। ततः कौलिके सहसानुरञ्जितमनसा शत्रुवधादवाप्ततेजसा राज्ञा सा राजकन्यका सकलजनप्रत्यक्षं विवाहविधिना तस्मै समर्पिता। देशश्च प्रदत्तः। कौलिको ऽपि तया सार्द्धं पञ्चप्रकारं जीवलोकसारं विषयसुखमनुभवन् कालं निनायेति। अतः प्रोच्यते। ५

सुगुप्तस्यापि दम्भस्य ब्रह्माण्डं न गच्छति।
कौलिको विष्णुरूपेण राजकन्यां निषेवते ॥२३२॥

तच्छ्रुत्वा करटक आह। भद्र अस्त्येवं। परं तथापि महन्मे भयं। यतो बुद्धिमान् सञ्जीवको रौद्रः सिंहः। तदसमर्थो ऽयं भवानेनं तस्माद्वियोजयितुं। सो ऽब्रवीत्। असमर्थो ऽपि समर्थ एव। उक्तं च १० यतः। उपायेन हि तत् कुर्याद्यन्न शक्यं पराक्रमैः।

काक्या कनकसूत्रेण कृष्णसर्पो निपातितः ॥२३३॥

करटक आह। कथमेतत्। सो ऽब्रवीत्। अस्ति कस्मिंश्चित् कथा प्रदेशे महान् न्यग्रोधपादपः। तत्र वायसदम्पती कृताश्रयौ प्रतिवसतः। अथ तयोः प्रसवकाले तद्वृक्षविवरान्निःक्रम्य कृष्णसर्पः सदैव तदपत्यानि भक्षयति। ततस्तौ निर्वेदादन्यवृक्षमूलनिवासिनं प्रियसुहृदं गत्वा शृगालमूचतुः। भद्र किमेवंविधे सञ्जात आवयोः कर्तव्यं भवति। एष तावद्दुष्टात्मा कृष्णसर्पो वृक्षविवरान्निर्गत्यावयोर्बालकान् भक्षयति। तत् कथ्यतां तद्रक्षार्थं कश्चिदुपायः। १५

यस्य क्षेत्रं नदीतीरे भार्या च परसङ्गता। २०
गृहे सर्पाश्रयस्तस्य कथं स्याच्चित्तनिर्वृतिः ॥२३४॥

अन्यच्च। सर्पयुक्ते गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः।

यद्ग्रामान्ते वसेत् सर्पस्तस्य स्यात् प्राणसंशयः ॥२३५॥

अस्माकमपि तत्र स्थितानां प्रतिदिनं प्राणसंशयः। शृगालः प्राह। नात्मविषये स्वल्पो ऽपि विषादः कार्यः। नूनं स लुब्धो नोपायं २५